

נסיעות

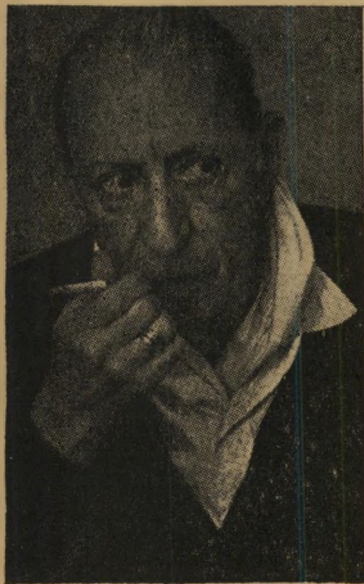
שעות בשער

כשיצא יעקב חודורוב עם הסועל לבולגריה...
ליהטה מייד את האווירה ידיעה שהרעיושה
חובבי כדורגל רבים כאילו ספגה קבוצתם
האהובה שער טפשי: חודורוב לא יחזור
כל כך מהר, הודיעו עתוני הערב. הוא יע
בור לשחק בקבוצה תורכית לאחר הסיבוב
לבולגריה.

מזכיר הפועל תל-אביב, מאיר מייברג,
הרגיע את הרוחות. חודורוב נאמן להפועל
מילדותו. הוא היה שואל את הסכמת האגו
דה, אם היה רוצה לעבור לקבוצה חוצלאר
צית. יותר משכנעות היו העובדות הבאות:

הידיעה בעיתונים הוכיחה כי מאמן
הכדורגל הנועד סקאלי הוא שהומין את חר
דורוב לתורכיה. העיתונים שכחו כנראה כי
מאמן זה נמצא כבר קרוב לשנה בדרום
אמריקה.

הקבוצה שלפי השמועות היה חודו
רוב צריך לעמוד בעתיד בשערה היא נאנאטא
טראי המוכרת. למרות כשרונו המצויין של
חודורוב ודאי תעדיף גם בעתיד הקבוצה ה

מחבר איגור סטרוינסקי
גם 4 פנטורים ו13 כלי הקשה

תורכית את שוערה הנוכחי תורגאי, שהוא
גם שוער הנבחרת הלאומית.

חתירה

דרוש: מציל

הפדרציה הבינלאומית להצלה הזמינה לפני
זמן קצר את איגוד המצילים הישראלי לש
גר נציגים לכנס מצילים יוצאי ארבעים אר
צות, העומד להתקיים באלג'יר.

יחד עם המצילים בקשה הפדרציה באופן
מיוחד שתובא גם סירת ההצלה, החמקה ב
הפלאת, כדי שהנוכחים יוכלו לראותה ב
פעולה, להפכה אחר-כך לנכס המצילים ב
ארצות רבות ולא רק בישראל שהיא עתה
הארץ היחידה בעולם המשתמשת בה.

בשעת דחק יכולים שני מצילים על-גבי
החמקה להעלות עוד חמישה איש, מלבד
אלה היכולים להתחנן בדפנותיה.

כי במשך 30 השנה האחרונות גדלה ה
חמקה מסירה קטנה בה היו משתמשים ה
ערכים לחתירה סטורטיבית בישיבה לכלי
שייש של ממש, הארוך שלושה מטרים.

אולם נראה כי מצילי העולם לא יוכלו
להתפעל מהחמקה כבר בכינוס הקרוב. כי
אפילו המציל החתיק והמנוסה אהרון (אה)
רונציק בראל לא היה יכול להציל אפילו
פרוטה אחת למימון נסיעת שני נציגים. נר
אה שבין המצילים הישראליים לאלג'יר מפ
רד ים של פקידים.

* הסירה נקראה קודם בשמה האמיתי
חסקה, הפכה חמקה (משורש חמק) תודות
לחידושו השנוני של שר התחבורה המנוח
דוד רמז.

המלך המוכתר

רעם תופי הג'ונגל מילא את החלל, אר
רות צבעוניים שינו את צבעם מפינות חבר
יות וורקו את אורם על רגלים שהתערבלו
באכסטוה וקצב פראיים עד לאקורד הסיום.
תוך רגע שוב שונתה התפאורה ונגן ה
אלים היוניים הקדומים, אורפיאוס, פתח ב
מסעו לעולם החשך ממנו לא חזר איש.
דרכו, שלתהה בניגית הנבל העצובה, עצ
רה את נשימת הצופים עד לסימוה.

לאחר הסיום, הופיע אדם קטן וצנום לפני
המסך הסגור. מופיעי המצוחצחות בקפד
נות, שער האפור והדליל, הסרוק בתשומת
לב, שפמו הגוונאנה והפרק אשר עליו
יצרו את הרושם כאילו עבד כשרות הדיפ
לומטי.

לאמיתו של דבר עבד בשירות אחר, זה
של המוסיקה. כי היה זה מאסטרו איגור
סטרוינסקי, חתן שמחת הערב. כך קיבל ב
שבוע שעבר המחבר בן ה22, המלך הבלתי
מוכתר של המוסיקה בת-זמננו, את ההכרה
הרשמית למעמדו. הוא הגיע לכבוד הרם ב
יותר שמחבר מודרני יכול להגיע אליו. הוא
קיבל את מדליית הזהב המלכותית מידי שר
הטכס המוסיקאי של מלכת בריטניה, אלי
זבת. האות, מלווה נאום הערכה, נמסר ל
סטרוינסקי בקונצרט של החברה הפילהר
מונית המלכותית, בתכניתה נוגנו קטעי בלט
ויצירות שפרסמו את סטרוינסקי בעולם.

שני מחנות. לא היה זה מקרה שסטרו
וינסקי, שניצח בעצמו על הקונצרט, בחר
דוקא בקטעי מוסיקה אלה. כי הבלט היה
הצלחתו הגדולה הראשונה בפריס כאשר
דזיגילב, הטוב בכוריאוגרפי אירופה בתחילת
המאה ה20, יצר את צפור האש, דרמה
רקודית המבוססת על אגדה רוסיית עתיקה.

לאחריה באו בלטים אחרים כפרוסקוה,
פולחן האביב והחתונה, שזכתה בשם המזר
קנטטה רקודית אחר שהוספה מקהלת שרים ל
להקת הרוקדים. נוסף לקומביניציה הבלתי רגי
לה של מקהלת שרים ורקודים הנמצאים יחד
על הבמה, דחס סטרוינסקי גם את הרעש של
4 פסנתרים ו13 כלי הקשה.

לאחר הבלטים באו אין-ספור יצירות אחר
רות, מוסיקה לפנטומימה, סמפוניות וקנט
טות (ביניהם: סמפונית התהילים הידועה).

המיוזג הבלתי רגיל של כלי התזמורת
ויצירת אפקטים מהפכנים אחרים גרמו לכך
ששומעי מוסיקת סטרוינסקי נתפלגו לשני
מחנות: המתנגדים המושבעים, שטענו ש
אין זו מוסיקה כלל, והמעריצים, שראו ב
סטרוינסקי את נביא תקופת המוסיקה הח
דשה.

לא ריבוי, טיב. סטרוינסקי, שבגמתי
שותו ובשנויי סגנונו התכופים הזכיר את
פיקטו, נשאר נאמן לדבר אחד: החלטתו
שלא לחזור לרוסיה מולדתו.

אחרי ירידת חיי המוסיקה בפריס, זמן
קצר לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, עבר
סטרוינסקי לארצות-הברית. בהן הוא אורח
עד היום. בהתאם למקום מגוריו החדש הפך
האדם שחבר בצעירותו מספר אינסופי שק
יצירות במגו מוגנולי פראי, למערבי מעודן.
יותר מכל מחבר שגולד במערב.

אמר סטרוינסקי: "רוב האנשים אינם
מוסיפים דבר לאמנות ולרמתה, והאמן שב
הכרה מנסה לזכות באהדת הקהל הרחב,
מצליח רק להוריד את רמתו הוא." מלים
אלה מוזרות כשאמנים רבים, בעלי רמה,
מודים שהאמנות העממית והקשר עם האנ
שים משמשים כגורמים מרעננים לכוחות
היצירה שלהם. אך סטרוינסקי הסביר שבי
עצם התכוון לומר: "המוסיקה אינה יכולה
לקבל כל סיוע מהרובי במספר המאוינים
אלא מהעליה בטיב האותם."

המוסיקה של סטרוינסקי חדרה לחוגים
רחבים ביותר, הגיעה לכל החברות. השאלה:
האם מספר האנשים המאוינים לה התרבה
מפני שסטרוינסקי נכנס לאופנה או שבאמת
עלתה רמת האזנה?

סטרוינסקי הרוסי-צרפתי-אמריקאי אינו
מטריח עצמו ביותר בתשובה לשאלה זאת.
הוא חי בהוליווד המעטירה, נשוי ואב לשני
בנים שהאחד מהם הוא פסנתרן, השני צייר
ומכיוון שהעיסוק האהוב לשעות פנאי של
סטרוינסקי הוא משחק הברידג' יש להניח
שהמאסטרו, הגברת, ושני הבנים סטרוינסקי
מהיום רביעייה מוצלחת בשבתם לשולחן ה
קלפים הירוק.

קורסים מזורזים כשעות הערב

במלאת 4 שנים ל"מכון לטרטוט והנדסה" מודיעים על הרחבת מסגרת
הלמודים, תאוריה ופרקטיקה בשיטה מיוחדת. לקבלת פרטים ופרוספקט
נא לפנות: למכון, רח' מקוה ישראל 16 תל-אביב, כל יום בין השעות 6-8 בערב.

Advertisement for 'אשפוז הינם' (Ashpuz Hinyam) featuring a logo with a caduceus and text about medical courses and a clinic.

Advertisement for 'Velveta' soap featuring an illustration of a woman and child, a large flag with the text 'אם היום ולוטה עם', and a box of soap.

Large advertisement for 'הצד השני של המטבע' (The Other Side of the Coin) featuring a portrait of a man and text about a book or publication.